

4 Μαΐου 1826 - Ο Ιμπραήμ πυρπολεί την Αγία Λαύρα

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

«Φθάσας δέ ὁ Ἰβραήμης εἰς τὰς Πάτρας,διέταξε τὸν περιφερόμενον τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γαστούνης Δελῆ-Ἀχμέτην νὰ ἐπανέλθῃ ἐκεῖ·αὐτός δέ,παραλαβὼν τὴν φρουρὰν τῶν Πατρῶν,ἀνέβη ἀμαχητὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Καλαβρύτων,ὅπου δέν ἤυρε ψυχὴν,καὶ κατακαύσας αὐτὴν ἐστράτευσεν εἰς Κλοκινόχωρια»

(ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, ὑπὸ ΣΠ.ΤΡΙΚΟΥΠΗ, τόμος Δ')

Ο Ιμπραήμ μετά τὴν «πύρρειο νίκη» του επέστρεψε ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι στὴν Πάτρα. Τὸ εἶχαν ἀπομείνει μόνο 3500 τακτικοὶ στρατιῶτες καὶ εἶχε ἀμεση ἀνάγκη ἐνισχύσεων. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ἐστείλε τὸν Δελὴ Ἀχμέτ, πού εἶχε ἀφήσῃ ὡς φρουρὰ στὸ κάστρο τῆς Πάτρας, νὰ ρημάξῃ τὴ Γαστούνη καὶ στή συνέχεια τὸν διέταξε νὰ κατευθυνθεῖ στὴ Μεσσηνία καὶ νὰ ζητήσῃ ἐνισχύσεις ἀπὸ τὰ κάστρα τῆς Μεθώνης καὶ τῆς Κορώνης. Ο ἴδιος μέ τὸ στράτευμά του καὶ πολλοὺς ἀτάκτους πού συγκέντρωσε, κατευθύνθηκε στὶς ἀρχὲς Μαΐου 1826 πρὸς τὰ Καλάβρυτα μέ τελικὸ προορισμὸ τὴν Τριπολιτσά. Ταυτόχρονα ὁ Γάλλος Σουλεϊμάν μπέης βγήκε ἀπὸ τὰ μεσσηνιακὰ κάστρα καὶ ἐπιτέθηκε στὶς δυνάμεις τοῦ Νικηταρά, τοῦ Δημητρίου Πλαπούτα, τοῦ Δήμου Κανελλόπουλου καὶ τοῦ Γεωργίου Σισίνη πού βρίσκονταν στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀρχαίας Ολυμπίας.

Οι μουσουλμάνοι τού Σουλεϊμάν έσπειραν τόν τρόμο στήν περιοχή καί έκαψαν τά χωριά Ζαχάρω, Άλβена (Μίνθη), Γραίκα σκοτώνοντας τούς άνδρες καί σκλαβώνοντας τά γυναικόπαιδα. Στή συνέχεια πολιορκησαν τούς κατοίκους τής Αγουλινίτσας πού είχαν καταφύγει μέ τίς οικογένειές τους στά νησιά τής λίμνης. Οι ενισχύσεις πού κατέφθασαν μέ τούς Λεονταρίτες τού Νικηταρά, καί τούς Τριφυλίους τού Γεωργίου Γρηγοριάδη, τού Διονυσίου Παπαθεοδώρου καί τών αδελφών Αναγνώστη καί Αδάμ Παπατσώρη στή θέση Κλειδί μεταξύ τών λιμνών τής Αγουλινίτσας καί τού Καϊάφα, έσωσαν τούς κατοίκους από βέβαιο θάνατο. Οι Αιγύπτιοι στρατιώτες υποχώρησαν καί επέστρεψαν στή Μεσσηνία έχοντας πετύχει τόν σκοπό τους, ο οποίος ήταν νά μήν παρενοχληθεί ο Ιμπραήμ στήν πορεία του πρós τήν Τριπολιτσά από τά Ελληνικά στρατεύματα.

Πράγματι ο Ιμπραήμ εισέβαλλε στήν επαρχία Καλαβρύτων ατουφέκιστος μέ εξαίρεση τόν Γεώργιο Λεχουρίτη πού τόν παρενόχλησε στό χωριό Νεζερά. Οι φήμες τόν έφερναν νά κατεβαίνει στήν Τριπολιτσά μέ 40.000 στρατιώτες έχοντας παρά τώ πλευρώ του τόν Κιουταχή πασά. Οι έντρομοι κάτοικοι τών επαρχιών σκόρπισαν στά βουνά καί στά λαγκάδια, ενώ δέν ήταν λίγοι αυτοί πού ταξίδεψαν μαζί μέ τά ζωντανά τους στό μοναδικό ασφαλές καταφύγιο τού Μοριά, τή Μάνη.

Στίς 4 Μαΐου 1826, ο Αιγύπτιος πασάς έφτασε στή μονή τής Αγίας Λάύρας, καίγοντας, λεηλατώντας καί καταστρέφοντας τά γύρω Καλαβρυτοχώρια. Ο βάρβαρος μουσουλμάνος κατέκαψε τήν ιστορική μονή πού είχε ιδρύσει ο ασκητής Ευγένιος στά χρόνια τού Νικηφόρου Φωκά (961) καί σύμφωνα μέ τούς ιστορικούς τής εποχής, κάθισε νά απολαύσει τό θέαμα. Ευτυχώς οι μοναχοί είχαν προλάβει νά μεταφέρουν τούς θησαυρούς καί τά κειμήλια τής μονής στό Μέγα Σπήλαιο.

Ανοικοδομήθηκε το 1828 με την προσθήκη νέου καθολικού (τρίτο κατά σειρά) και ερειπώθηκε ξανά το 1844 από μεγάλο σεισμό. Ανοικοδομήθηκε πάλι το 1850. Νέες διώξεις, εκτελέσεις και καταστροφές έγιναν τον Δεκέμβριο του 1943 από τους Γερμανούς.

Πηγή: kalavrytanews.gr